

The Purity Paradox

Parasha: Chukat - חוקת : "Statute"

Torah : Numbers 19:1-22:1

Haftarah : Judges 11:1-33

Gospel : Matthew 21:1-17

Thought for the Week:

The writer of the book of Hebrews specifically mentions in Hebrews 9:13-14 the ashes of the red heifer. What is more, he attributes efficacy to them as regards cleansing the flesh. The passage compares the blood of Messiah to the ashes of the red heifer. If the ashes of the red heifer work on the outside (the flesh), how much more so does the blood of Messiah work on the inside (the conscience) from sin.

Commentary:

For if the blood of goats and bulls and the ashes of a heifer sprinkling those who have been defiled sanctify for the cleansing of the flesh, how much more will the blood of Messiah, who through the eternal Spirit offered Himself without blemish to God, cleanse your conscience from dead works to serve the living God? (Hebrews 9:13-14)

In Numbers 19, God gives the laws for preparing the ashes of the red heifer. The red heifer is an unusual sacrifice which was slaughtered and burned outside of the Tabernacle. Its ashes were then collected and mixed with water. The water was sprinkled in a purification ceremony which removed ritual uncleanness engendered by contact with death. Paradoxically, the preparation of the red heifer renders each person involved unclean. The priest who oversees the slaughter and the burning is rendered unclean. The man who ignites the fire is rendered unclean. The man who gathers the ashes together is rendered unclean. We learn in Numbers 19:21 that the one who sprinkles the water is also rendered unclean. It is one of the great paradoxes of Torah, explicable only as a decree of God.

"Who decreed this? Was it not...[God]? We have learned that all the people engaged in preparing the water of the ashes of the Red Heifer, from beginning to end, defile garments, while the Heifer itself makes garments ritually clean. The Holy One, blessed is He, says, 'I have laid down a statute; I have issued a decree! You cannot transgress My decree.'" (*Numbers Rabbah* 19:1)

De Reinheidsparadox

Sidra: Chukat - חוקת: "Inzetting"

Torah: Getallen 19:1-22:1

Haftara: Rechters 11:1-33

Evangelie: Matteüs 21:1-17

Gedachte voor de Week:

De schrijver van het boek Hebrreeën vermeldt in Hebr. 9:13-14 nadrukkelijk de as van de rode vaars. Wat meer is, hij kent er werkzaamheid aan toe t.a.v. het reinigen van het vlees. De passage vergelijkt het bloed van de Messias met de as van de rode vaars. Als de as van de rode vaars aan de buitenkant (het vlees) effect heeft, hoeveel te meer heeft dan het bloed van de Messias uitwerking op de zondige binnenkant (het geweten).

Commentaar:

Want als het bloed van stieren en bokken en de as van een vaars, op de verontreinigden gesprenkeld, hen heiligt tot reinheid van het vlees, hoeveel te meer zal het bloed van Messias, die door de eeuwige Geest Zichzelf smetteloos aan God geofferd heeft, uw geweten reinigen van dode werken om de levende God te dienen! (Hebrreeën 9:13-14)

In Numeri 19, geeft God de wetten voor de bereiding van de as van de rode vaars. De rode vaars is een ongewoon offer dat buiten de Tabernakel werd geslacht en verbrand. Haar as werd vervolgens verzameld en met water vermengd. Het water werd in een reinigingsceremonie gesprenkeld welke rituele onreinheid verwijderde die door contact met de dood veroorzaakt was. Paradoxaal genoeg, maakt de bereiding van de rode vaars elke betrokken persoon onrein. De priester die toezicht houdt op het slachten en branden wordt onrein. De man die het vuur ontsteekt wordt onrein. De man die de as bij elkaar verzamelt wordt onrein. We leren in Numeri 19:21 dat degene die het water sprenkelt ook onrein wordt. Het is een van de grote paradoxen van de Tora, alleen verklaarbaar als een besluit van God.

"Wie verordende dat? Was het niet ... [God]? We hebben geleerd dat alle mensen die betrokken zijn bij de bereiding van het water van de as van de rode vaars, van begin tot eind, hun kleding verontreinigen, terwijl de Vaars zelf kleding ritueel schoon maakt. De Heilige, gezegend is Hij, zegt: 'Ik heb een statuut neergelegd, ik heb een decreet uitgevaardigd! U kunt Mijn decreet niet overtreden.'" (*Numeri Rabba* 19:1)

This is the paradox of purification. Though the priest and the men who assisted him were administering a purification ritual, they themselves were rendered somehow impure.

The paradox of purification is that the one performing the cleansing is rendered unclean. Everyone involved in the preparation of the ashes of the red heifer or in the sprinkling of the ashes and water is made unclean. So too, in order to cleanse us, the Master became unclean. In order to liberate us from death, He died. Yeshua took the curse upon Himself. He became death for us, so that we might be freed from death. Nothing is as contaminating as a dead body. Yeshua took on mortal uncleanness by virtue of His human birth. He took on human uncleanness by virtue of His healing ministry in our midst. He took on the uncleanness, the iniquity, the transgression and sin of Israel in order to cleanse us. He took on death itself--the very most contaminating source of uncleanness--in order to cleanse us. Just as those administering purification from death, are rendered unclean, so too the Master was made unclean, even taking on the contaminating impurity of death itself, in order to cleanse us from sin and death.

Dat is de paradox van de zuivering. Hoewel de priester en de mannen die hem hielpen een reinigingsritueel aan het verrichten waren, werden ze zelf op een of andere manier onzuiver gemaakt.

De paradox van de zuivering is dat degene die de zuivering uitvoert onrein wordt. Iedereen die bij de bereiding van de as van de rode vaars of in de besprenkeling van de as en het water betrokken is, wordt onrein. Zo ook, werd de Meester onrein om ons te reinigen. Om ons te bevrijden van de dood, stierf Hij. Yeshua nam de vloek op Zich. Hij werd dood voor ons, opdat wij van de dood zouden worden bevrijd. Niets is zo verontreinigend als een dood lichaam. Yeshua deed sterfelijke onreinheid aan door Zijn geboorte als mens. Hij deed de menselijke onreinheid aan door zijn bediening van genezing in ons midden. Hij deed de onreinheid, de ongerechtigheid, de overtreding en zonde van Israël aan om ons te reinigen. Hij nam de dood zelf – de meest verontreinigende bron van onreinheid – aan om ons te reinigen.

Net als die welke dienen in de reiniging van de dood, onrein worden, zo werd ook de Meester onrein gemaakt, zelfs de verontreinigende onzuiverheid van de dood zelf overnemend, om ons van zonde en dood te reinigen.